
Strašna Čaša

By David Wilkerson

March 10, 2008 "Probudi se, probudi se, obuci se u silu, mišico Gospodnja; probudi se kao u staro vrijeme, za naraštaja prošlih; nisi li ti sasjekla Rahaba, probola Zmaja? ...

Probudi se, probudi se, ustani, Jeruzaleme! Ti koji si pio iz ruke Gospodinove čašu gnjeva njegova, pio si, i talog iz strašne čaše ispio si.

Ovako govori Gospodin tvoj, Gospodin i Bog tvoj, branitelj tvoga naroda: Evo uzimam iz tvoje ruke čašu strašnu, talog u čaši gnjeva svojega; nećeš ga više piti" (Iz 51,9.17.22).

U ovom snažnom proročanstvu, Izaija nam govori da je Bog stavio u ruke svih naroda "čašu strašnu". Ova čaša djelo je Božje i napunjena je vinom straha, beznađa i nevolje.

Izaija je pisao narodu koji je bio u babilonskom ropstvu. Svoju je poruku namijenio posebno pravednicima koji su nastavili tražiti Gospodina i usred onoga pokvarenog društva. Bila je to riječ za sveti ostatak koji se nije predao materijalizmu i sjetilnosti oko sebe.

Izaija je mnogo pisao o posljednjim danima, a ja zajedno s mnogim biblijskim učiteljima vjerujem da se ova njegova poruka odnosi na današnju Crkvu. Ona doista ima značenje za sve one koji traže Gospodina i ljube njegovu pravednost i u ovo pokvareno vrijeme. Ukratko, ista strašna čaša koju je Bog stavio u ruke Babilona, Asirije i okolnih naroda čaša je koju je on stavio i u ruke današnjih naroda.

Izaija govori da su u toj strašnoj čaši pomiješana četiri velika straha. On je ovu poruku iznio u nemirna, kaotična vremena, kad su svi narodi pili iz te čaše pokvarenosti. Tijekom tog vremena, Božji narod mučio je strah, strah koji se odražava i u naše vrijeme.

1. Svakodnevni osobni strah od gubitka svega zbog kaotičnog stanja u svijetu

Gospodin je rekao svome ostatku u Babilonu: "... sveudilj strepiš, svaki dan, od tlačiteljeve jarosti. Kao da je pregnuo da te uništi ..." (Iz 51,13). Bog je u biti govorio svome narodu: "Mislite da će vam uzmanjkati kruh i da ćete pasti u jamu siromaštva. Svoj ste pogled usredotočili na svoga tlačitelja umjesto na svoga Skrbnika."

Činjenica je da su neki od tih istih ljudi bili djeca kad su vidjeli svoje roditelje kako gube svoje domove u Izraelu. Sva njihova dobra i imetak oduzeli su im njihovi porobljivači Babilonci. Sad su se pojavile prijetnje da će u Babilon provaliti Perzijanci i skršiti ga. Zbog toga, narod se Božji ponovno osjetio bespomoćnim. Trebali su stajati sa strane i promatrati kako zbog jedne međunarodne krize društvo oko njih drhti.

Srca tih Izraelaca zahvatio je strah i nije ih napuštao. Dani su im bili ispunjeni sve većih strahom da će propasti i da će im ono što su sagradili tijekom svoga ropstva ubrzo biti oduzeto. Možete li zamisliti taj prizor? Tu je bio Božji poseban, omiljeni narod koji je molio i tražio njegovo lice, a sve to vrijeme pio je strah iz strašne čaše. I pitao se: "Kako ćemo preživjeti? Kako ćemo se brinuti za svoje obitelji?" Bio je to čisti strah za preživljavanje.

2. Bojali su se da će njihovu djecu odnijeti babilonski duh i da će ih izgubiti

"Sinovi ti leže obamrli po uglovima svih ulica" (Iz 51,20). Među pobožnim izraelskim roditeljima raširila

se briga za njihovu djecu. Ovaj strah tako ih je obuzeo da su i oni najvjerniji bili kao "pijani". Ukratko, promatrali su kako njihova djeca usred onoga pokvarenog babilonskog društva postaju sve manje i manje osjetljiva na Boga. Mladi ljudi postajali su tvrdi predajući se sjetilnosti, materijalizmu, požudi tijela. Na kraju je Gospodin na te mlade poslao "obamrlost" kao prijekor za njihovo otpadništvo.

3. *Bojali su se strašnih katastrofa i terora koji su se događali u narodima oko njih*

"Ovo te dvoje pogodilo – tko da te požali? – pohara i rasap, glad i mač (terorizam)" (Iz 51,19). Izaija ne daje popis kaotičnih kriza s kojima se u ono vrijeme suočavao narod Božji. Ali kaže da su se ti događaji dodali u njihovu strašnu čašu. Kriza na međunarodnoj sceni samo je pridodala njihovoj zebnji nad osobnim krizama.

4. *Nije bilo vođe koji bi ih izveo ih tog kaosa*

"Od svih sinova koje je rodio ne bješe nikog da ga vodi; od svih sinova koje je podigao ne bješe nikog da ga pridrži" (Iz 51,18). Nije bilo kralja, kraljevića, političkog vođe, koji bi narodu mogao donijeti nadu. Nitko nije imao odgovore koji su tako očajnički bili potrebni. Umjesto toga, bilo je mnogo lažnih proroka koji su govorili laži i proricali napredak gradeći svoj osobni imetak. Nije bilo pravoga glasa u zemlji koji bi im donio ikakav mir ili nadu.

Narod Božji uputio je Bogu vapaj: "Probudi se, probudi se, obuci se u silu, mišico Gospodinova" (Iz 51,9)

"Probudi se kao u staro vrijeme, za naraštaja prošlih" (Iz 51,9). Nemojte misliti da je ovo bio optužujući povik! Ovo kao da daje naslutiti da je Bog zaspao i da se ne brine za svoj narod. Zapravo su mu govorili: "Gospodine, zašto ne djeluješ? Gdje je tvoja obećana sila? Djeluj za nas kao i za svoj narod na Crvenom moru. Učini za nas sad ono što si činio u davna vremena."

Razmislite o tome što je narod Božji ovdje govorio. Zapravo su vikali optužujući Onoga tko nikada ne drijema i ne spava, čija je ruka za njih uvijek bila ispružena: "Bože, probudi se!" Ovi isti Izraelci često su propovijedali o silnom Bogu prošlih čuda. Međutim, imali su malu vjeru da je voljan izvršiti čuda za njih sada, u njihovim sadašnjim krizama.

Recite mi je li Crkva danas imalo drukčija? I mi propovijedamo velike propovijedi o Gospodnjoj sili u vremenima koja su prošla, o Bogu koji je izveo vodu iz stijene, koji je osigurao kruh s neba, koji je podizao mrtve. Ali poput njegova naroda u Babilonu, i mi imamo malu vjeru da je Gospodin voljan vršiti čuda u ovo naše vrijeme potrebe. Slavimo ga pjesmama kako je silan i propovijedamo kako odgovara na molitve, međutim, sve vrijeme brinemo se odakle će nam stići novac, uzrujani smo nad djecom i proganja nas misao kako ćemo platiti sljedeću hipoteku. I mi pijemo iz strašne čaše ispunjene mislima nevjere.

Strašna čaša koju je Bog danas stavio u naše ruke sadržava iste strahove kao i čaša njegova naroda u Babilonu. Pogledajte sličnost između naših vlastitih strahova i strahova Izraelaca u Babilonu. Vidim da smo svladani s četiri ista straha koja su mučila i Izraela:

1. *Svakodnevni strah da ćemo sve izgubiti*

U našoj zemlji prolazimo kroz najgoru krizu u vezi s kućama od Velike depresije. Vrijednost kuća pala je za veći postotak nego što je ikada bilo zabilježeno. Milijun i pol ljudi u opasnosti je da izgube svoje

domove.

Naša najveća i najpouzdanija bankovna institucija izvukla se iz krize arapskim i kineskim novcem. Kina je nedavno pustila u naš bankovni sustav 650 milijardi dolara da ga spasi, a isto tako izvlači i jednu od naših najvećih nacionalnih osiguravajućih kuća.

Ekonomija koja tone postala je naša briga broj jedan, čak veća od iračkog rata ili prijetnje terorizma. Burza skače gore-dolje, s upozorenjima na svim stranama o dolasku duboke recesije. Čak i dok Kongres izglasava da se u svako američko domaćinstvo pošalje ček da bi stimulirali ekonomiju, ljudi su obazrivi u vezi s tim.

2. Gomila se naš strah nad gubitkom djece

Kampusi koledža utapaju se u alkoholu, a epidemija opijanja se širi. Čak i u bogatim prigradskim srednjim školama teško je naći učenika koji ne puši travu ili se teško ne opija; mnogi su već postali ozbiljni ovisnici. Crystal meth, nova jeftina i laka droga, preplavila je gradove i manja mjesta. Čitava generacija upada u njezin paklen zahvat. Jedan bivši ovisnik kojega je droga otjerala na rub samoubojstva, rekao mi je da su učinci crystal metha bili kao tisuću ušmrkavanja kokaina.

Kako su se u proteklim godinama gomilala ubojstva u školama, roditelje zahvaća strah dok šalju djecu u koledže i srednje škole, čak i one privatne. Nakon pucnjave na jednom univerzitetu u Illinoisu, jedan bogat otac unajmio je helikopter da nadgleda koledž u kojem je njegova kći. Na kampusu su bili nemiri i on je želio da mu kći bude sigurna u slučaju da i tamo izbije pucnjava.

Ja sam otac i djed čije srce tuguje nad generacijom mladih ljudi koji su odvedeni u sužanjstvo i koje đavao drži kao taoce. Kao i drugi roditelji, u iskušenju sam da me svlada strah nad svim tim stvarima. Ali ako dopustim da strah zahvati moje srce, na kraju ću ispijati talog.

3. Strah od pustošenja, gladi i terorizma zahvaća čitav svijet

Izveštaji govore da u Kongu 50 tisuća ljudi nasmrt gladuje. Etničko čišćenje u Sudanu raselilo je preko 300 tisuća muškaraca, žena i djece. Kenija je terorizirana brutalnim nasiljem; u selima i gradovima mnogi su poklani. U Čadu bjesni građanski rat. Nigerija upada u socijalni kaos. Srednji istok i dalje vrije u kotlu užasa i straha.

Neka Bog slomi naša srca nad tim tragedijama i nemirima. Naša služba svakodnevno je u dodiru s kontaktima u Keniji koji izvještavaju da su crkve i plemenski vođe usred toga kaosa pozvani na jedinstvo.

4. Danas čitav svijet čeka spasitelja, vođu koji će se pojaviti s rješenjem ovih nagomilanih problema

Europska unija stvara planove za ustoličenje "nadpredsjednika" koji će imati nezapamćenu vlast i koji će podići vojnu silu. U isto vrijeme, svijet čeka pojavu čovjeka s odgovorima. Političar za političarem koji se pojavljuju daju nevjerojatna obećanja, hvalešući se da će sve postaviti u red. Sa svakim novim licem koje se pojavljuje na sceni podižu se nade, ali svaki vođa koji će isplivati na površinu na kraju neće imati pojma kako riješiti probleme. Svaka solucija konačnog rješenja problema bit će razotkrivena kao prijevara. Ova nit razočaranja postaviti će pozornicu za Antikrista.

Izaija nam govori da ni "sinovi crkve" ne mogu ponuditi vodstvo. Razmislite o tome: u svakoj

predsjedničkoj utrci političari se hvališu da su sinovi crkve. Pogledajte predsjedničke kandidate koji su u utrci u ovoj našoj kampanji: jedan kandidat je mormon, drugi baptistički pastor, treći iz Kristove crkve. Svi oni govore o Isusu i nose Biblije, a jedan je čak nosio primjerak Svrhovitog života. Međutim, Pismo nam govori: "Od svih sinova koje je rodio ne bješe nikog da ga vodi; od svih sinova koje je podigao ne bješe nikog da ga pridrži" (Iz 51,18).

Nitko ne zna kako riješiti pogoršanje ekonomije, rat i krizu u zdravstvu. Gomila problema potpuno je izvan njihovih mogućnosti rješenja. A istina je to da u ovom svemiru postoji samo jedan Čovjek koji ima odgovore: naš Gospodin i Spasitelj, Isus Krist. Samo nas on može uzeti za ruku i odvesti do mira, nade i pobjede.

Što je Božji odgovor na ovaj vapaj da se pokrene? Što Bog obećava učiniti u vezi s tom čašom straha? Izaija nam govori: "Zato čuj ovo, bijedniče, pijan, ali ne od vina" (Iz 51,21). Ovdje imamo poziv da obratimo pozornost na "svog Boga, branitelja njegova naroda" (Iz 51,22). Gospodin u biti govori: "Ja imam riječ za sve koji ljube pravednost i traže me, ali koji su se opili čašom straha."

"Evo, uzimam iz tvoje ruke čašu strašnu, talog u čaši gnjeva svojega; nećeš više piti" (Iz 51,22). Bog izjavljuje: "Pobrinuo sam se da nikada više ne pijete iz čaše straha. Samo će bezbožni piti iz moje čaše gnjeva. A za vas sam se pobrinuo da pijete iz mog izvora života."

Ljubljeni, Gospodin nikada nije htio da njegov narod živi u panici ili da drhti od straha. Čak je i u Starom zavjetu imao ljude koji su se pouzdavali u njegova obećanja i kaos oko njih nije ih uzdrmao. Vidimo to u životu proroka Habakuka, čovjeka koji je primio viđenje "kraja" (Hab 2,3).

Habakuk je vidio ljude koji će se u posljednje dane umoriti od trčanja za pohlepom i gramzljivošću. Prema njegovu viđenju, u to vrijeme prevladat će užasan duh nasilja (vidi Hab 1,9). Za sve to Habakuk je rekao: "Dolazi ti pehar iz desnice Jahvine, i sramota na slavu tvoju" (Hab 2,16).

Znamo da jedan prorok prije svega uvijek govori svojoj vlastitoj generaciji. Međutim, prema samom Habakuku, ova proročka riječ ima značenje i za našu generaciju. On nam govori: "Viđenje je još za određeno vrijeme, i teži prema kraju i ne laže" (Hab 2,3). Habakuk je vidio strašnu čašu: "Čuo sam! Sva se moja utroba trese" (Hab 3,16).

Tu je pobožan prorok molitve koji je određeno vrijeme bio svladan tako strašnim događajima da je čak i sam drhtao. Ali Duh je došao na njega te je prorokovao: "Jer smokvino drvo neće više cvasti, niti će na lozi biti ploda, maslina će uskratiti rod, polja neće donijeti hrane, ovaca će nestati iz tora, u oborima neće biti ni goveda. Ali ja ću se radovati u Jahvi i kliktat ću u Bogu, svojem Spasitelju. Jahve, moj Gospod, moja je snaga, on mi daje noge poput košutinih, i vodi me na visine" (Hab 3,17-19).

Bog je uklonio strašnu čašu od svoga sluge Habakuka. A tako će i svima svojim vjernima danas.

Gospodin obećava da će ukloniti strašnu čašu iz ruku svoga naroda, ali pod jednim uvjetom Božji ostatak vjerno ga je tražio, ali Gospodin je sad čekao od njih nešto više. Sjetite se, njihov je vapaj bio: "Gospodine, probudi se! Digni se!" Kako je Bog odgovorio na njihov vapaj?

Došao je s ovom riječi: "Probudi se, probudi se, ustani, Jeruzaleme! Ti koji si pio iz ruke Gospodinove čašu gnjeva njegova" (Iz 51,17). Drugim riječima: "Ne, ti se probudi, Izraele! Ti si onaj tko spava, tko je pijan od straha." "Svoje sam ti riječi stavio u usta, u sjenu svoje ruke sakrio sam te ... Ti si narod moj! ... (Međutim) ... pio si, i talog iz strašne čaše ispio si" (Iz 51,16-17).

Čujem od mnogih vjernika da su ispili talog iz čaše očaja. Suočili su se s toliko trauma i podnijeli toliko kriza da su sada iscrpljeni. Toliko su pritisnuti da misle da će ih još samo jedna briga, još samo jedan strah, tako slomiti da za njih više neće biti nade. Došli su do prijelomne točke, do kraja samih sebe.

Što Bog kaže tom uplašenom narodu koji drhti od zebnje? Što je njegov propis za one čija srca otkazuju od straha, čije su oči uperene u zlokobne stvari koje dolaze na njih? Daje im riječ: "Probudi se! Digni se!" (vidi Iz 51,17). To je uvjet koji Bog stavlja pred nas tako da može ukloniti strašnu čašu od naših usana: "Digni se! Zauzmi stav!"

Ljubljeni, s obzirom na sve što dolazi – s obzirom da zli ljudi postaju gori i pokvareniji, s obzirom da ekonomska kriza postaje sve veća – narod Božji treba više od ohrabrujućih poruka. Potrebno im je više od propovijedi koje će proizvesti kratkotrajnu vjeru. Jedan mi je čovjek pisao: "Vaše se posljednje poruke ponavljaju. To je poruka za porukom koja pokušava ohrabriti očajne vjernike. Čini se kao da ih jako malo zna kako zgrabiti vjeru koja se ne mora neprestano 'raspirivati'. Poznaju li oni svoju Bibliju?"

Upravo je to bila i Božja briga za Izraela. Što je bio Gospodnji odgovor na njihova optuživanja? Rekao im je: "Tko si ti da se bojiš smrtna čovjeka i sina čovječjeg, koji je kao trava?" (Iz 51,12). Drugim riječima: "Stavio sam svoje riječi u tvoja usta. Pokrio sam te svojom rukom. Dao sam jamstvo da si ti moj narod. Ali još uvijek nisi uvjeren da ću biti vjeran i izvršiti Riječ koju sam ti dao. Još se uvijek bojiš ljudi koji će usahnuti kao trava."

Pavao je propovijedao da je "Bog svakomu pojedincu udijelio mjeru vjere" (Rim 12,3). Svi vjernici primili su neki dio ili neki stupanj vjere. A taj djelić vjere mora se izgraditi u vjeru koja se neće moći uzdrmati ni pokolebati. Kako se to postiže? Dok vjera raste, jača se samo na jedan način: slušanjem Riječi Božje i pouzdavanjem u nju.

Gospodin nas nikada ne bi tražio činiti nemoguće. Ali možemo se probuditi, trgnuti i zapitati: "Zašto sam tako uplašen? Zašto sam tako često očajan? Zašto budućnost u mojoj duši izaziva paniku?" Evo zašto se to događa: zato što nismo u potpunosti predali u vjerne Božje ruke svoj život, obitelj, zdravlje, posao, dom. Naša vjera nije učinila ni koraka da bi izjavila: "Moj je Gospodin iskren i vjeran. Iako sam ga bezbroj puta iznevjerio, on mene nikada nije. Što god me stajalo, bacit ću svoj život i budućnost u njegove ruke."

Kako ćemo to uspjeti učiniti? Prihvativši ovu riječ koju nam je dao: "Ovako govori Gospodin tvoj, Gospodin i Bog tvoj, branitelj tvoga naroda: Evo uzimam iz tvoje ruke čašu strašnu, talog u čaši gnjeva svojega; nećeš ga više piti" (Iz 51,9.17.22). U biti nam govori: "Ne spavam; isti sam Bog koji je rastvorio Crveno more, podizao mrtve, brinuo se za vas. Moj narod ne bi smio živjeti u ropstvu straha."

Strašna čaša uklanja se kad zauzmemo stav budeći se na našu potrebu da prihvatimo Riječ Božju. Kad zauzmemo ovaj stav vjere, suočavamo se s iznenadnim naletom straha. Ali moramo ostati stajati, hrabro se odupirući tim strahovima držeći se Božjih obećanja, potpuno uvjereni da je on moguć sačuvati ono što smo mu povjerovali. Tada više nećemo piti vino očaja.

Činjenica je da što mračniji dani postaju, narod će Božji morati živjeti s takvom vjerom. Inače ćemo Boga činiti lašcem kad god se uspaničimo ili uplašimo. Jedna tinejdžerka snažno je pokazala takvu vjeru, kao što govori nedavna priča u Newsweeku. Jedan zrakoplov, leteći od Newarka do Pariza, uletio je u snažnu turbulenciju i putnici su se uspaničili te počeli vikati. Usred svega toga, jedna šesnaestogodišnjakinja sjedila je sklupčana u svome sjedištu mirno čitajući Bibliju. Kasnije su je pitali

kako to da se nije uplašila kad su svi oko nje drhtali od straha. Odgovorila je: "Moja mi Biblija obećava da se Bog brine za mene. Samo sam se molila i pouzdavala."

Svijet upravo ulazi u veliku turbulenciju. Nastat će događaji i kaos koji prirodno donose paniku i strah. Ali Bog nam je rekao: "U tebi je moja Riječ. Prekriven si sjenom moje ruke. I moje si dijete." Vrijeme je da se vežete pojasevima, otvorite Bibliju i kroz sve to razgovarate s Ocem. On je rekao da nećemo biti oboreni: "Ja postojano imam Gospodina pred očima. On mi stoji s desne strane da se ne pokolebam" (Dj 2, 25).

Potičem vas, učinite ovu snažnu riječ iz Izaije svojom vlastitom:

"Podignite oči i gledajte: tko je to stvorio? Onaj koji na broj izvodi vojsku njihovu, i koji ih sve zove po imenu. Zašto kažeš, Jakove, i ti, Izraele, govoriš: 'Moj put sakriven je Jahvi, Bogu mom izmiče moja pravica?' Zar ne znaš? Zar nisi čuo? Jahve je Bog vječni, krajeva zemaljskih stvoritelj. On se ne umara, ne sustaje, i um je njegov neizmjerljiv.

Umornome snagu vraća, jača nemoćnoga. Mladići se more i malakšu, iznemogli, momci posrću. Al onima što se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se" (Iz 40,26-31).

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tscpulpitseries.org

© 2008 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771